

Biuletyn

ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ

ISSN 2083-4403

Nr 49 (502) • 28 grudnia 2018

Orędzie Księdza Arcybiskupa Sławoja Leszka Głódzia, Metropolity Gdańskiego, na Boże Narodzenie Roku Pańskiego 2018

Mizerna cicha, stajenka licha
Pełna niebieskiej chwały
Oto leżący przed nami śpiący
W promieniach Jezus Mały.

Umiłowani Diecezjanie!
Drodzy Kapłani!
Siostry Zakonne!
Umiłowani Bracia i Siostry!

Ewangelia przeznaczona na dzień Narodzenia Pańskiego mówi o św. Józefie z rodu Dawidowego. To jemu, cieśli z zawodu, jak mówi tradycja, we śnie Anioł Boży przyniósł niezwykle oznajmienie. Ma stać się szczególnym narzędziem w ręku Boga. Powiernikiem wielkiej Bożej tajemnicy. Wezwanym do uczestnictwa w wydarzeniu, na które czekały pokolenia.

W pokorze swego serca ma przyjąć do swego domu

i otoczyć opieką zaślubioną sobie Maryję, która „wpierw nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienią za sprawą Ducha Świętego” (Mt 1,18). Ma stać się opiekunem „błogosławionego owocu Jej żywota” – Syna, który otrzyma Imię Jezus. Syna, który „od Boga wyszedł”. (J 13, 3) i posłany został z „miłości Boga ku nam” (1 J 4,9). Objawił się „po to, aby zgłodzić grzechy”.

Wcielenie Bożego Syna. Najważniejsze wydarzenie w dziejach ludzkości. Punkt graniczny. Początek nowej ery. Od tamtego Cudu Narodzin liczy się nowy czas ludzkości. Tamtej nocy Bóg przyszedł do człowieka. Stał się jednym z nas. Betlejemską noc dopełniła i zwieńczyła czas długiego adwentu ludzkiej historii. Oczekiwania na nadejście Odkupiciela zapowiadane przez proroków Starego Testamentu.

„Przez wzgląd na Syjon nie umilknę, przez wzgląd na Jerozolimę nie spocznę, dopóki jej sprawiedliwość nie błysnie jak zorza i zbawienie jej nie zapłonie jak pochodnia” – to słowa proroka Izajasza. Zapowiedź zbawienia, które „zapłonie jak pochodnia”. Zapłonęło w Noc Narodzenia Pańskiego, kiedy nad horyzontem tamtego świata rozbłysło „światło życia” (J 8, 12). „W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu” (1 J 4,9).

Moc i siłę oddziaływania tego „światła życia”, które rozbłysło w Betlejem rozpoznali Trzej Królowie ze Wschodu. Przyszli – prowadzeni światłem tajemniczej gwiazdy – aby nachylić się nad „światłem życia” – Dzieciątkiem w żłóbku położonym. Złożyć Mu pokłon czci i uwielbienia. Ich wędrówka z dalekich stron tamtego pogańskiego świata ukazuje i symbolizuje uniwersalizm zbawienia. Bowiem Chrystus kruszy mury politycznych granic, kultur, cywilizacji. Tworzy wspólnotę nowego człowieczeństwa, w której nie będzie „Żyda ani Greka” „albowiem my wszyscy jedno jesteśmy w Jezusie Chrystusie” (Ga 3, 28–29).

Rozpoznawały „to światło życia” ludy i narody – prowadzone ręką Bożej Opatrzności. Pośród nich praojcowie nasi, którzy otworzyli drzwi polskiej ojczyzny dla Chrystusa. Dwa lata temu obchodziliśmy 1050 rocznicę chrztu Polski.

Włączenia państwa księcia Mieszka do wielkiej rodziny chrześcijańskich narodów. Ze wszystkimi tego dalekosiężnymi konsekwencjami: dla biegu naszej historii, uformowania narodowej tożsamości, kształtu i ducha polskiej kultury, ładu polskich serc zakorzenionych w życiodajnej glebie Ewangelii.

A w bieżącym roku, który za kilka dni odejdzie do wieczności, obchodziliśmy inną znamioną rocznicę. Stulecie odzyskania niepodległości. Odrodzenia się w listopadzie 1918 roku ojczyzny do życia wedle własnej miary i wedle własnej woli.

Po ponad stuletnim okresie polskiego adwentu – narodowej niewoli znowu rozbłysło światło wolności. Odnajdywano w nim refleks tamtego Bożego światła – od Betlejem. Światła Chrystusa, które nie zna zmierzch. Króla Wieków. Pana ludzkiej historii. Szczególnie w pierwsze Boże Narodzenie w wolnej Ojczyźnie – 25 grudnia 1918 roku.

W mijającym roku wracaliśmy do wspomnień tego dnia, kiedy Polska powstała by żyć. Dziękowaliśmy za dar wolności podczas naszego gdańskiego „Te Deum” w dniu 11 listopada w Bazylice Mariackiej. Za tamten czas i za ludzi, którzy ten Boży dar swymi czynami, pracą, modlitwa wspierali. Podczas naszego „Te Deum” rozbrzmiewał także pomorski ton. Mocny i wyrazisty.

Wspominaliśmy słowa, jakie podczas Konferencji Wersalskiej wypowiedział Antoni Abraham: „Nie ma Kaszub bez Polonii, a Polonii bez Kaszub”. Swoiste credo kaszubskiej wspólnoty wtedy i teraz. Pamiętaliśmy o pierścieniu rzuconym w fale Zatoki Puckiej przez gen. Józef Hallera, który włączył Pomorze w krwiobieg Rzeczypospolitej.

W święto niepodległości modliliśmy o dar mądrości dla tych, którzy dzierżą w swych dłoniach ster nawy państwowej. O wypełnianie przez nich powinności wobec wspólnoty Ojczyzny wedle porządku miłości, odpowiedzialności, etycznej wrażliwości.

Święto Niepodległości jest także radością Kościoła w naszej ojczyźnie.

Mówił niegdyś Prymas Tysiąclecia: „Kościół Boży wszystkim łaskami wysłużonymi przez Chrystusa włącza się od zarania naszej historii w nurt dziejowy narodu, trwa w nim wytrwale przez dziesięć wieków i nie opuści go ani na chwilę” (Kraków, 8 maja 1966). Ta modlitwa wdzięczności nich nie ustanie. Niech będzie obecna także podczas świętowania Naro-

dzenia Pańskiego. Niech to będzie także modlitwa o polskie dziś. O ład polskich serc. Odbudowę polskiej wspólnoty wspartej o stabilny fundament naszej narodowej tożsamości religijnej i kulturowej, nie skażonej manipulacjami pamięci historycznej. Akceptację i wspieranie decyzji i rozstrzygnięć, które niosą dobra i konkretną pomoc, m.in. rodzinom. O wykorzenienie z polskiego życia publicznego nihilizmu. Tego jałowego „nie bo nie”, dyktowanego politycznym egoizmem i destrukcją społeczną wrażliwości.

W noc Narodzenia Pańskiego doświadczamy blasku światła bijącego od Betlejem. Jego mocy, siły, skuteczności, odzwierciedlającej się na drodze naszej historii. Można dziś, w dniu Narodzenia Pańskiego, postawić pytanie.

Jakże byś sobie Ojczyzna dała radę agresji komunizmu w 1920 roku, gdyby zabrakło tego motywu, który w męstwie, poświęceniu, ofiarności, zespałał serca żołnierzy i ochotników – uczniów, studentów. A tym motywem była Ojczyzna. I to co stanowi jej fundament. Wiara święta zakorzeniona w polskich sercach. Wyrosła z jej źródeł gotowość do obrony tego, co Boże, co święte, w czym Polska trwa.

Tak było i później podczas kolejnych narodowych opresji. II wojny, okupacji ojczyzny, trudnych powojennych lat odwracania pojęć, fałszowania historii, deprecjonowania tradycji, agresywnej presji komunistycznej ideologii.

Taką tarczą obronną była Wiara święta i Kościół, w którym naród się chronił, znajdował oparcie. Kościół idący z narodem. Depozytariusz wartości polskich wtedy przed laty, kiedy brakowało państwa lub gdy to państwo pochodziło – z obcego nadania. Nie miało społecznego mandatu do przewodzenia narodowi, a bywało, przeciwstawiało się jego drodze chrześcijańskiej.

Kościół w którym żyje Chrystus. Ten sam wczoraj, dziś i jutro. Po kres wieków. Umacnia naród ożywiającą mocą świętych sakramentów. Towarzyszy ludzkim drogom od chrztu po godzinę ostatniego pożegnania. Głosi niemilknącą Ewangelię nadziei. A także ma obowiązek bronić tego co Boże, co święte, co ewangeliczne. Przed agresją źle rozumianej wolności, przed śmietniskiem różnego rodzaju ideologii, trendów, prądów wymierzonych w wartości i zasady, których źródłem jest Bóg.

Umiłowani Bracia i Siostry!

Dziś wpatrujemy się w betlejemski żłóbek. Rozświetla nasze serca płynący stamtąd blask prawdy i miłości Boga, który Syna nam dał. W tym pięknym dniu zanieśmy Maleńkiemu naszą modlitwę wdzięczno-

ści za wszelkie otrzymane dobro. Za znaki Bożej miłości na naszych codziennych drogach, w rodzinach, w szkole, „w godzinach wytchnień w pracy dniach” w domu ojczyzny. Także modlitwę o wspomnienie, o błogosławieństwo.

Dziś łączymy się w modlitwie pamięci za ofiary tragedii w kopalni w Karwinie. Za przerwane tragicznie życie naszych braci górników. Za ich rodziny, które w przededniu Świąt Narodzenia Pańskiego zostały dotknięte nieszczęściem, okryte żałobą. Modlimy się, aby Matka Boże Bolesna, przyniosła im pocieszenie w trudnych chwilach. Aby odczuli, że nie są sami, że jest z nimi Kościół, że jest z nimi wspólnota narodu, który się jednoczy w ich nieszczęściu i prosi Boga o życie wieczne dla tych, którzy zginęli.

Umiłowani Bracia i Siostry!

W ten święty wieczór jak odwieczny obyczaj nakazuje wyciągam do was dłoń z białym opłatkiem, aby się nim przełamać i złożyć świąteczne życzenia. Zaczynam od księży biskupów Wiesława i Zbigniewa, biskupów pomocniczych archidiecezji gdańskiej. Moich oddanych współpracowników w wypełnianiu powierzonej mi przez Ojca Świętego Benedykta XVI posługi Biskupa Ordynariusza Archidiecezji Gdańskiej. Życzę wam, Drodzy Bracia w biskupstwie, obfitych darów Ducha Świętego, w waszej apostołowskiej posłudze naszej Archidiecezji i Kościołowi w Ojczyźnie. Dziękuję ze wspieranie mojej biskupiej drogi za waszą apostołską aktywność, i za braterski rytm waszych serc, który odczuwam i za który jestem szczególnie wdzięczny.

Łamię się opłatkiem z biskupami metropolii gdańskiej. Z biskupem Ryszardem, ordynariuszem diecezji pelplińskiej i biskupem seniorem Piotrem. Z biskupem Wiesławem, ordynariuszem toruńskim wraz z biskupem Józefem i biskupem seniorem Andrzejem. Tworzymy metropolitalną strukturę Kościoła w Ojczyźnie, w jedności naszej wspólnej drogi, życzliwości i współpracy.

Przełamuję się opłatkiem się z kapłanami naszej gdańskiej archidiecezji wszystkich stopni i kościelnych godności. Przewodnikami Ludu Bożego na jego drogach ku zbawieniu. Rozdawcami sakramentalnych łask. Siewcami Słowa Bożego. Dziękuję za waszą ofiarną posługę w służbie Chrystusa. Za waszą kapłańską charyzmę. Za świadectwo duchowego zjednoczenia z Jezusem. Za jedność z waszym biskupem. Także za wasz hart ducha, kiedy wasza godność kapłańska – zarówno żyjących, jak i zmarłych – przez środowiska wrogie Kościołowi stawiana jest pod pręgierzem oskarżeń, zarzutów, pomówień. Na wyrost, na osłep, dla medialnego efektu.

Dzielę się opłatkiem ze wspólnotą Gdańskiego Seminarium Duchownego, księdzem Rektorem, wykładowcami, wychowawcami i seminaryjną młodzieżą. Jesteście – Drodzy Klerycy – zadatkami przyszłości, nowym siewem kapłańskich powołań, który ma wzrosnąć dorodnym owocem urodzaju. Życzę, aby wasze seminaryjne lata ugruntowały w was pewność, że kapłaństwo tylko wtedy ma sens, jeśli jest kapłaństwem służebnym.

Dzielę się opłatkiem z osobami życia konsekrowanego pełniącymi służbę Bogu, Kościołowi, bliźnim i braciom w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie w posłudze modlitwy, kontemplacji, także nauczania, wychowywania, miłosierdzia. Ukazujcie dalej, jak to z oddaniem czynicie – żywą obecność Jezusa. Bądźcie Jego świadkami!

W roku stulecia niepodległości naszej Ojczyzny ze szczególną estymą łamię się opłatkiem z weteranami dróg ku Nieodległej. Sędziwymi weteranami Armii Krajowej, Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, także powojennego, antykomunistycznego podziemia niepodległościowego. Dzielimy się opłatkiem także z weteranami krwawego, tragicznego Grudnia 1970 roku na Pomorzu Gdańskim, sierpniowego porwyu polskich serc – Solidarności, z konspiratorami, spiskowcami, żołnierzami „wolnego słowa” w czasie stanu wojennego. Jesteście budowniczymi i twórcami polskiej wolności. Należy wam się szacunek, uznanie, wdzięczność państwa polskiego.

Dzielę się opłatkiem z ludźmi pracy. Wszystkich zawodów, struktur, instytucji, korporacji. To wy, swoją pracą zawodową, swoją służbą, umacniacie każdego dnia dom Ojczyzny: jego zasobność, stabilność, gospodarczy i społeczny wymiar. I jego przyszłość. Życzę, aby wasza codzienna praca, przynosiła owoce dobra, satysfakcji, rozwoju intelektualnego i duchowego. Praca w służbie waszych rodzin. Praca w służbie ojczyzny.

Dzielę się opłatkiem z rodzinami naszej archidiecezji. To w nich buduje się trwałą komuniam miłości, wspólnoty, zrozumienia. Niech trwa. Niech bierze przykład z rodziny nazaretańskiej, w której Jezus czynił „postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i ludzi (Łk 2, 51-52). Trwajcie w tym co jest waszą siłą – w wierności Chrystusowi, jego Matce, także polskiej tożsamości, kulturze.

Wyciągam dłoń z opłatkiem, ku wam, ludzie młodzi. Jesteście nadzieją Kościoła i nadzieją Ojczyzny. Wciąż was tysiące na jasnogórskich pielgrzymich szlakach. Wciąż was wielu tam, gdzie możecie ujawnić piękno swych miłosiernych młodych serc, gotowych podejmować trudne wyzwania. Często na przekór importowanym trendom, na przekór politycznej poprawności, która pragnęłaby oderwać was od źródeł

życia i prawdy: od Chrystusa, Kościoła, narodu, jego pamięci historycznej i tożsamości kulturowej.

Serdecznie pozdrawiam tych którzy weszli w jesień swego życia, dotknął krzyż choroby, ciężar wieku. Życzę, aby was otaczała troska rodzin, bliźnich, a także instytucji które mogą przyjść wam z pomocą. Wielu z was, znajduje wspomnienie naszego gdańskiego Caritas, któremu serdecznie dziękuję za jego ofiarną służbę miłości miłosiernej.

Dzielę się opłatkami z ludźmi publicznej służby, szczególnie z tymi, którym ostatecznie wybory samorządowe przyniosły zwycięski mandat zaufania i społecznego poparcia. Jesteście posłani na służbę dobru wspólnemu. Macie ją pełnić wedle porządku ukształtowanego, prawego sumienia. To ma być imperatyw waszej służby.

Umiłowani Bracia i Siostry!
Rozbłysło światło nad Betlejem.
Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami.
Padnijmy na kolana, to Dziecię to nasz Bóg
Witajmy swego Pana, wdzięczności złożymy dług.
Amen.

Komunikaty

Komunikat o spotkaniu opłatkowym grup Duszpasterstwa Trzeźwości

Wszystkie wspólnoty trzeźwościowe i osoby działające na polu trzeźwości: katolickie ruchy trzeźwościowe, kluby abstynenta, grupy samopomocowe: AA, Alanon, Alateen, DDA, osoby pracujące nad wyjściem z uzależnienia i współuzależnienia, lekarzy, psychologów, terapeutów, pedagogów, pracowników socjalnych i pracowników trójmiejskich przychodni i ośrodka terapii dla rodzin z problemem alkoholowym zapraszamy na spotkanie opłatkowe, które odbędzie się w niedzielę, 13 stycznia 2019 roku.

Spotkanie rozpocznie się Mszą św. w Katedrze Oliwskiej o godz. 10.00, której przewodniczyć będzie Arcybiskup Metropolita Gdański Sławoj Leszek Głódź. Po Eucharystii udamy się do auli Jana Pawła II, gdzie podzielimy się opłatkami i radością przy wspólnym śpiewie kolęd i składaniu życzeń.

► 13 stycznia 2019

Demonstracje organów oliwskich w roku 2019

Informujemy uprzejmie, że w roku 2019 demonstracje organów oliwskich (20. minutowy koncert) odbywać się będą w Bazylice Archikatedralnej w Oliwie w następujących godzinach:

styczeń - luty - marzec
w dni powszednie i soboty o godz. 12
w niedziele oraz 6 stycznia o godz. 15
kwiecień
w dni powszednie i soboty o godz. 11, 12
w niedziele o godz. 15, 16
maj
w dni powszednie i soboty o godz. 10, 11, 12, 13
w niedziele oraz 3 maja o godz. 15, 16
czerwiec
w dni powszednie o godz. 10, 11, 12, 13, 15, 16
w soboty o godz. 10, 11, 12, 13, 14, 15
w niedziele o godz. 15, 16, 17
lipiec - sierpień
w dni powszednie o godz. 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17
w soboty o godz. 10, 11, 12, 13, 14, 15
w niedziele oraz 15 sierpnia o godz. 15, 16, 17
wrzesień
w dni powszednie i soboty o godz. 10, 11, 12, 13
w niedziele o godz. 15, 16
październik
w dni powszednie i soboty o godz. 11, 12
w niedziele o godz. 15
listopad – grudzień
w dni powszednie i soboty o godz. 12
w niedzielę o godz. 15
Równocześnie informujemy, że demonstracji organów nie będzie w dniach:

1 stycznia 2019 r., 6 marca (Popielec), od 18 do 23 kwietnia włącznie (Triduum Paschalne i Święta Wielkanocne), 20 czerwca (Boże Ciało), 1, 2 listopada (Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny), od 23 grudnia do 1 stycznia 2020 r. (Święta Bożego Narodzenia i oktawa).

Harmonogram wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 roku. Powiadamiając o powyższym prosimy uprzejmie o dostosowanie programu wycieczek do wskazanych terminów. Demonstracje lub dłuższe koncerty dodatkowe, prosimy zamawiać co najmniej z tygodniowym wyprzedzeniem.

„Solidarni z życiem”

Święto Młodzianków Męczenników Msza Święta w intencji obrony ludzkiego życia i złożenie przy-

rzeczeń Duchowej Adopcji Dzieci Poczętych: o godzinie 18.30 w Bazylice Świętej Brygidy w Gdańsku.

Po Mszy św. wyruszy procesja ze świecami do Konkatedry Mariackiej,

gdzie zostaną odśpiewane suplikacje.

Przyjdź aby podziękować Panu Bogu za Dar Życia i przeprosić za wszystkie zamachy na ludzkie życie.

Duszpasterstwo Rodzin Archidiecezji Gdańskiej, Klub Przyjaciół Ludzkiego Życia, Katolickie Stowarzyszenie „Civitas Christiana” Oddział w Gdańsku.

► 28 grudnia 2018 r.

W mediach

Magazyn katolicki „Droga”

Magazyn Katolicki „DROGA” pod redakcją Jolanty Roman-Stefanowskiej emisja w TVP 3

Gdańsk w każdą niedzielę o godz. 18.00.

Powtórka programu w poniedziałek o godz. 19.15 i we wtorek o godz. 20.30. Link do programu: gdansk.tvp.pl/17670252/droga. Zapis programu na stronie TVP Gdańsk www.gdansk.tvp.pl / zakładka programy / zakładka dolna religia / DROGA. Kontakt z redakcją programu droga@tvp.pl

Radio Gdańsk

Niedziela 8.30-10.00 - pasmo programów katolickich.

„Gość Niedzielny”

Zapraszamy do lektury gdańskiego wydania tygodnika „Gość Niedzielny”.

